

מכתבים למערכת

א.

ביום ה' שבוע שעבר חתה חברי אברדם הרצוג מזרוש (פילין) במהלך השימוע. הרופא ד"ר קסלן שבקר אותו בו ביום נתן לו פתקה להדסה ובחום של 40 הכאתיו בעגלה לביהתו בנהלת בנימין. ההנהלה סרבה לקבל את החולה המסוכן, והוכרתי לחזור הביתה. בדרך קבל החולה הלכתהריאה וכשהובא למחרתו לביהתה כת ביום השלישי, בהדסה.

האמנם גם על חולה מסוכן כזה חל הוסר המטות בביהתו? מי אשם במות חברי?

ישמוע הקהל ויראו מה יהיה אם יחכים כאלה יוסיפו להמשך.

מנדל בירנבוים, מרדכי ישכיל

ב.

לונלי הידיעות מחדרה שבאו בדברי קניא, קניב, הנני להודיע, כי אני החים הנני חבר בהסתדרות ואינני נכלל בין בעלי הפרדם, שהם שלום ואפרים חוזה, עובד אני כפרדסם בתור מנהל עבודה.

ולמען האמת: בעלי הפרדם חורו אחרי פועלים יהודים לבנין הבאר בחדרה ובבנימינה ואצל סולל-כונה בחיפה, וכשלא מצאום חזמינו בנאי ערבי, גם בעבודת העדור החנהל מויט עם הלשכה, אולם לא השחוו במחירים, ואז הוכאו פועלים וולים.

בי"א כסלו כשבאו להפסיק את העבירה, אמרתי לחברים שאני נכון להפסיקה בלי מויט מוקדם, החברים שמעו לי והתסורו, בי"ב כסלו נתכנסו בי"ג הלשכה ובעד הפרדם וכאו לידי הסכם בענין מסירת כל עבודות הפרדם ללשכה.

בכ"ה, מרדכי חוזה

ג.

ביום ו' כסלו ש. ז. יצאתי את הועהים של ברית הניצור ואתפטר גם מהנהלת-סניורותה. דב שמוק